

Panium – Nummer tretten

Tilbake til Panium

Jeff Pippenger

2026-02-17

Fra Caesarea Filippi til Caesarea Maritima, med et opphold underveis ved Forklarelsens berg; Peter symboliserer de hundre og førtifire tusen som ankommer veimerket for basunfesten på den linjen som er konstruert på de to linjene med tjueto vers i 3. Mosebok tjue-tre, i sammenheng med pinsesesongen på Kristi tid. 3. Mosebok tjue-tre, korset, pinse og Kornelius' bud etter Peter; blir alle ført sammen, linje på linje, med symbolikken i den tredje, sjette og niende time.

Kristus ved den tredje, sjette og niende time på korset, Peter ved den tredje og niende time på pinsedagen og Kornelius ved den niende time, Peter ved den sjette time i Joppe og den tredje time i Cæsarea Filippi knyttes til Daniel elleve, vers tretten til femten, for Cæsarea Filippi er også Panium.

Peter forkynte Joels bok på pinsedagen, og da Peter frembar sitt budskap for Kornelius' hus, ble Den Hellige Ånd utøst over hedningene, slik den var blitt utøst over jødene på pinsedagen. Utgytelsen av Den Hellige Ånd for jødene og deretter for hedningene var et forbilde på utgytelsen av Den Hellige Ånd i de siste dager. Utgytelsen i de siste dager er todelt, idet den begynner med et spreng ved 9/11 som til sist utvikler seg til forkynnelsen av midnattsropet, som når frem til søndagsloven og deretter blir den tredje engels høye rop, hvor og når sildigregnet utgytes uten mål.

Gled dere da, Sions barn, og fryd dere i Herren deres Gud! For han gir dere høstregnet i rett mål, og han lar regnet falle ned for dere, høstregnet og vårregnet, i den første måned. Og treskeplassene skal være fulle av korn, og pressene skal flyte over av most og olje. Og jeg vil gi dere igjen de år som gresshopperen åt opp, den unge gresshopperen, kreklingen og gnageren, min store hær som jeg sendte iblant dere. Joel 2:23–25.

Peter representerer dem som deltar i historien om det tidligere, moderate sprinklet fra 11. september og frem til søndagsloven, og også det sene regn, som gjenoppretter de «år» som representerer de fire generasjonene av Laodikeisk syvendedagsadventismes eskalerende opprør som ble ødelagt. I templet, i den niende time, fremholdt Peter Joels boks gjenopprettelse av årene.

Omvend eder derfor, og vend om, så deres synder kan bli utslettet, for at tider med fornyelse kan komme fra Herrens åsyn; og han skal sende Jesus Kristus, som før ble forkynt for dere, han som himmelen må ta imot inntil tiden da alle ting skal gjenopprettes, det som Gud har talt om ved munnen på alle sine hellige profeter fra gammel tid. For Moses sa sannelig til fedrene: En profet lik meg skal Herren deres Gud oppreise for dere av deres brødre; ham skal dere høre i alle ting, alt det han sier til dere. Og det skal skje at hver sjel som ikke vil høre den profeten, skal bli utryddet av folket. Ja, og alle profetene fra Samuel og dem som fulgte etter, så mange som har talt, har også forutsagt disse dager. Apostlenes gjerninger 3:19–24.

Utslettelsen av synder er Kristi siste verk i den undersøkende dom, og utslettelsen begynner ved Guds hus.

For tiden er kommet da dommen må begynne med Guds hus; og dersom den først begynner med oss, hva skal enden bli for dem som ikke er lydige mot Guds evangelium? Og dersom den rettferdige med nød og neppe blir frelst, hvor skal da den ugudelige og synderen bli av? Derfor skal de som lider etter Guds vilje, overgi sine sjeler til ham i gode gjerninger, som til en trofast Skaper. 1 Peter 4:17–19.

Peter forsto ved pinse og også i Kornelius' hus i Cæsarea ved havet at Joels bok var i ferd med å bli oppfylt. Pinse representerer søndagsloven, når dommen er fullført for Guds hus og deretter går videre til hedningene. Hans budskap ved søndagsloven er det samme budskap som ble forkynt ved ankomsten av Midnattsropet. Alfa-forkynnelsen er begynnelsen på den profetiske perioden som ender med omega-forkynnelsen. Peter representerer dem som forkynner budskapet, og budskapet begynner med sin bemyndigelse, som markeres ved løsningen av islams esel. Eselet løses for å markere begynnelsen på Midnattsropet, og det løses igjen ved søndagsloven, som er avslutningen på Midnattsropet.

Peter representerer derfor også dem som fremsatte forutsigelsen om Islams angrep på Amerikas forente stater. Peters budskap ved Midnattsropet er en korreksjon av det budskapet som markerte den første skuffelsen og begynnelsen på drøyetiden. Peter representerer derfor dem som forkynner Midnattsropets budskap, og som har bestått den første grunnleggende prøven som inntraff i 2024 og ble avsluttet 8. mai 2025 med valget av den første amerikanske paven, til oppfyllelse av vers fjorten i Daniel elleve.

Perioden fra basunhøytiden til pinse er den tredje og lakmustesten for pinsetiden, fremstilt i 3 Mosebok 23. Et prinsipp ved de tre englers budskap, som Søster White identifiserte, er også simpelthen grunnleggende matematikk. Hun fastslår at man ikke kan ha et tredje budskap uten et første og et annet. Fordi Peter forkynner Joels bok ved pinse-søndagsloven, underviser han også om Joel ved begynnelsen av forkynnelsen av midnattsropsbudskapet, som er lakmusprøven og den tredje testen for pinsetiden. Peter representerer derfor de trofaste under den tretrinns prøvingsprosessen som begynte da Jesu Kristi Åpenbaring ble avforseglet, med begynnelse den 31. desember 2023. Dersom Peter er til stede ved det tredje trinnet, må han ha vandret de to foregående trinnene, for man kan ikke ha et tredje uten et første og et annet.

Perioden for beseglingen av de hundre og førtifire tusen begynte ved 11. september og åpnet en tredelt prøvingsprosess, representert ved trompetkallet den 11. september til å vende tilbake til grunnvollene; deretter kom prøven i form av den første skuffelsen den 18. juli 2020. Historiens tredje prøve er søndagsloven. En profetisk ørken inntrådte den 18. juli 2020, og innenfor denne ørkenperioden begynte en «røst» å rope i juli 2023, og deretter, den 31. desember 2023, tjue to år etter 11. september, begynte avforseglingen av Jesu Kristi åpenbaring. 2023 og frem til søndagsloven (når den fullkomne oppfyllelsen av de 2 300 dagene er fullbyrdet) identifiserer perioden fra 2023 og frem til søndagsloven som begynnende med «23» og avsluttende med «23», for den stengte dør den 22. oktober 1844 er et forbilde på den stengte dør ved søndagsloven.

Profetien om de 2300 år er representert ved «23» i 2 300.

1844 var avslutningen på historien om den første og den andre engel. Historien begynte med den første engelens ankomst i 1798, og den endte førtiseks år senere, i 1844. Disse førtiseks årene representerer det millerittiske tempel som Kristus plutselig kom inn i i 1844. Det menneskelige tempel er utformet med «23» kromosomer for både mann og kvinne, og dermed markeres «23» som et symbol på det verk som Kristus begynte i 1844. Dette verket var å forene sin guddommelighet med vår menneskelighet. Jesus benytter den naturlige verden til å illustrere den åndelige, og det verk som begynte i 1844, ved avslutningen av de 2 300 årene, fremstilles ved sammenføyningen av de «23» mannlige kromosomene med de «23» kvinnelige kromosomene. Når en mann gifter seg med en kvinne, blir de ett kjød, og ekteskapet er det Kristus begynte i 1844. Den lukkede dør i 1844 svarer til den lukkede dør i søndagsloven, og symbolet på den lukkede dør er «23».

Fra 31. desember 2023 til søndagslovens «23» identifiserer en periode som begynner med en alfa-«23» og ender med en omega-«23». Den representerer også perioden for de hundre og førtifire tusens tempel. Nettopp den samme historien er en fraktal av 9/11 fram til søndagsloven. 1844 er representert ved tallet «23», og det identifiserer begynnelsen på den undersøkende dom over de døde. 9/11 identifiserer begynnelsen på den undersøkende dom over de levende, og derfor bærer 9/11 også tallet «23». Perioden fra 9/11 til søndagsloven er en periode med en alfa-«23» og en omega-«23». 2023 til søndagsloven er en fraktal av 9/11 til søndagsloven, og det er der de hundre og førtifire tusens tempel blir reist. Millerittenes tempel var en periode på førtiseks år, men i de siste dager er tid ikke lenger; og de førtiseks årene hos millerittene ved adventismens begynnelse er et forbilde på den samme perioden ved adventismens avslutning, og den perioden begynner og ender med «23», og frembringer milleritt-tallet førtiseks.

Alle tre av disse historiene representerer en tredelt prøvingsprosess (millerittene, 11. september frem til søndagsloven og 2023 frem til søndagsloven). Historien begynte med Mikael's basunkall, da han oppvakte Moses og Elia den 31. desember 2023, og når Mikael, som er Kristus, oppvekker, gjør Han det med lyden av en basun.

For Herren selv skal stige ned fra himmelen med et rop, med overengelens røst og med Guds basun; og de døde i Kristus skal først oppstå. 1 Tessaloniker 4:19.

Mikael er erkeengelen, og det er hans røst, sammen med Guds basun, som oppvekker de døde, og Judas' brev forteller oss at Mikael oppreiste Moses.

Men overengelen Mikael våget ikke, da han i strid med djevelen tvistet om Moses' legeme, å føre frem en spottende anklage mot ham, men sa: Herren refse deg. Judas 1,9.

Kristus, som erkeengelen Mikael, åpnet åpenbaringen om Seg selv den 31. desember 2023, da Han deretter oppreiste Moses og Elia, de to vitnene som ble drept den 18. juli 2020. Deretter kom den eksterne alfatesten av grunnvollen. Engelen som steg ned ved 9/11, blåste Jeremias trompet idet Han kalte de trofaste tilbake til de millerittiske grunnvollene, og parallelt med dette innførte Mikael's trompet prøven på grunnvollene. Prøven er framstilt ved Daniel 11:14, hvor «røverne av

ditt folk» stadfester det ytre synet. Millerittene identifiserte at det var Roma som oppfylte verset, og stadfestet synet.

Fra 8. mai 2025 begynte oppføringen av tempelet på hjørne- og grunnsteinen. Tretti år etter 1996—da budskapet som ble åpnet i 1989, formelt ble grunnfestet—begynte prosessen med å formalisere budskapet som ble åpnet 31. desember 2023.

Formaliseringen i 1996 av budskapet fra 1989 kom to hundre og tjue år etter at dets historiske emne trådte frem i 1776. Avforseglingen i 2023 fulgte tjueto år etter at formaliseringen i 1996 ble stadfestet den 11. september 2001 gjennom islams profetiske manifestasjon.

Peter representerer budbærerne i denne hellige historien som består både grunnvollens og templets prøver. Tempelprøven innbefatter korrigeringen av det mislykkede budskapet av 18. juli 2020. Tretti år etter at budskapet fra 1989 ble formalisert i 1996, omfatter templets prøve arbeidet med å korrigere og deretter på ny forkynne budskapet om et islamsk angrep på Nashville, Tennessee. Formaliseringen av budskapet fra 1989 ble representert ved utgivelsen av tidsskriftet kalt *The Time of the End* i 1996. Tidsskriftet behandlet de siste seks versene i Daniel elleve, og det identifiserte søndagsloven i De forente stater. I Guds forsyn ble en inaktiv tjenestegren, som allerede år tidligere var blitt kalt *Future for America*, gitt til vår tjeneste av tjenestens tidligere ledere, som ikke hadde noe lys over budskapet fra 1989.

I 1996 ble vår tjeneste *Future for America*, og publikasjonen ble utgitt som fremla budskapet som identifiserte Amerikas fremtid slik den er fremstilt i de siste seks versene av Daniel elleve. De forente stater hadde påbegynt sin profetiske oppstigning i 1776, og «22» år senere, ved endetiden i 1798, begynte De forente stater sin rolle som det sjette riket i Bibelens profeti, «220» år etter 1776. I 1996 ble budskapet om De forente stater i profetien formalisert. De «220» årene fra 1776, og de «22» årene fra dette punktet til 1798, knytter an til William Miller, som holdt sin første offentlige forelesning i 1831, «220» år etter utgivelsen av King James-bibelen. Begynnelsen og avslutningen av adventismen fremhever formaliseringen av budskapet som blir avforseglet ved endetiden.

Tretti år etter 1996, i 2026, omfatter prøven for tempelet arbeidet med å korrigere budskapet av 18. juli 2020. Slik innledet alfa-budskapet fra 1989, budskapet for den siste generasjonen som ble formalisert i 1996, en periode på tretti år som endte med prøven om å korrigere og formalisere et budskap. Disse tretti årene er et symbol på prestedømmet til de hundre og førtifire tusen, som skal formalisere Midnattsropets budskap. Peter representerer dem som fullfører dette arbeidet i løpet av perioden for den andre omega-tempelprøven.

Søster White opplyser oss om at Gud tillater at villfarelse kommer inn blant sitt folk, med det formål å få dem til å studere.

«Gud vil vekke sitt folk; dersom andre midler svikter, vil vranglærer komme inn blant dem, og disse vil sikte dem og skille agnene fra hveten. Herren kaller alle som tror Hans ord, til å våkne opp av søvnen. Dyrebart lys er kommet, tilpasset denne tid. Det er bibelsk sannhet, som viser de farer som står rett foran oss. Dette lyset burde lede oss til en flittig granskning av Skriftene og en ytterst grundig prøvelse av de standpunkter vi holder fast ved.»

Utsagnet er en del av et avsnitt som i sin helhet vil avslutte denne artikkelen. I artiklene og i våre sabbatsmøter på Zoom forvekslet jeg noen symboler i vår betraktning av Daniel 11:10–15, og selv om vi foretok de nødvendige korrigeringene, ble jeg avledet fra å føre denne artikkelserien om Panium til en konklusjon—slaget som leder til søndagsloven. Nå er tiden kommet for å vende tilbake til Panium, og når vi gjør det, vil vi ha den ytterligere bevislinjen som er representert ved Peter i Caesarea Filippi, som er Panium.

Vi skal nå vende tilbake til våre betraktninger over vers ti til seksten i Daniel elleve, som illustrerer den skjulte historien i vers førti. Vi avsluttet i september, så det har gått omtrent fem måneder.

«Peter formaner sine brødre til å ‘vokse i nåde og i kunnskap om vår Herre og Frelser Jesus Kristus’. Når Guds folk vokser i nåde, vil de stadig få en klarere forståelse av Hans ord. De vil skjelve nytt lys og ny skjønnhet i dets hellige sannheter. Slik har det vært i kirkens historie til alle tider, og slik vil det fortsette til enden. Men når det virkelige åndelige liv avtar, har det alltid vært en tilbøyelighet til å opphøre å gå framover i erkjennelsen av sannheten. Mennesker slår seg tilfreds med det lys som allerede er mottatt fra Guds ord, og motvirker enhver videre gransking av Skriftene. De blir konservative og søker å unngå drøftelse.»

Det at det ikke finnes strid eller uro blant Guds folk, bør ikke betraktes som et avgjørende bevis på at de holder fast ved den sunne lære. Det er grunn til å frykte at de kanskje ikke klart skjeller mellom sannhet og villfarelse. Når ingen nye spørsmål reises ved gransking av Skriftene, når ingen meningsforskjell oppstår som vil få mennesker til selv å granske Bibelen for å forvise seg om at de har sannheten, vil det nå, som i fordums tid, være mange som holder fast ved tradisjon og tilber det de ikke vet hva er.

«Det er blitt vist meg at mange som bekjenner å ha kunnskap om den nærværende sannhet, ikke vet hva de tror. De forstår ikke bevisene for sin tro. De har ingen rett verdsettelse av arbeidet for den nåværende tid. Når prøvelsens tid kommer, finnes det menn som nå forkynner for andre, og som, når de gransker de standpunkter de holder fast ved, vil oppdage at det er mange ting som de ikke kan gi noen tilfredsstillende grunn for. Inntil de således blir prøvet, kjenner de ikke sin store uvitenhet. Og det er mange i menigheten som tar for gitt at de forstår hva de tror; men inntil strid oppstår, kjenner de ikke sin egen svakhet. Når de blir skilt fra dem som har samme tro og blir tvunget til å stå enkeltvis og alene for å forklare sin tro, vil de bli overrasket over å se hvor forvirrede deres forestillinger er om det de hadde godtatt som sannhet. Det er sikkert at det iblant oss har funnet sted et frafall fra den levende Gud og en vending til mennesker, idet menneskelig visdom er blitt satt i stedet for den guddommelige.»

«Gud vil vekke sitt folk; dersom andre midler svikter, vil vranglærer komme inn blant dem, som vil sikte dem og skille agnene fra hveten. Herren kaller alle som tror hans ord, til å våkne opp av søvnen. Dyrebart lys er kommet, tilpasset denne tid. Det er bibelsk sannhet som viser de farer som ligger like foran oss. Dette lyset bør lede oss til et flittig studium av Skriftene og en ytterst kritisk granskning av de standpunkter vi holder. Gud vil at alle sannhetens sider og standpunkter skal granskes grundig og utholdende, med bønn og faste. De troende skal ikke slå seg til ro med antagelser og uklart definerte forestillinger om hva som utgjør sannheten. Deres tro må være fast grunnlagt på Guds ord, slik at når prøvelsens tid kommer og de blir stilt fram for råd for å svare for sin tro, kan de være i stand til å gi grunn for det håp som er i dem, med

saktmodighet og frykt.»

«Agiter, agiter, agiter. De emner som vi legger frem for verden, må være en levende virkelighet for oss. Det er viktig at vi, når vi forsvarer de læresetninger som vi anser som grunnleggende trosartikler, aldri tillater oss å bruke argumenter som ikke er fullt ut holdbare. Slike kan være tilstrekkelige til å bringe en motstander til taushet, men de ærer ikke sannheten. Vi bør fremføre holdbare argumenter som ikke bare vil bringe våre motstandere til taushet, men som vil tåle den nærmeste og mest inngående granskning. Hos dem som har utdannet seg selv til ordskiftere, er det stor fare for at de ikke vil behandle Guds ord med rettferdighet. Når vi møter en motstander, bør det være vår alvorlige bestrebelse å fremstille emnene på en slik måte at det vekker overbevisning i hans sinn, i stedet for bare å søke å gi den troende tillit.»

«Uansett hvor langt mennesket enn måtte være kommet i intellektuell utvikling, må det ikke et øyeblikk tenke at det ikke er behov for grundig og vedvarende granskning av Skriftene for å få større lys. Som folk er vi kalt, hver for oss, til å være studenter av profetiene. Vi må våke med alvor, så vi kan skjelve enhver lysstråle som Gud vil la skinne for oss. Vi skal fange opp sannhetens første gryende glimt; og gjennom bønnfullt studium kan klarere lys oppnås, som kan legges fram for andre.»

«Når Guds folk er tilfredse og fornøyde med sin nåværende opplysning, kan vi være sikre på at Han ikke vil ha velbehag i dem. Det er Hans vilje at de stadig skal gå fremad for å motta det økte og stadig tiltagende lys som skinner for dem. Menighetens nåværende holdning behager ikke Gud. Det er kommet inn en selvtilit som har ført dem til å føle ingen nødvendighet for mer sannhet og større lys. Vi lever i en tid da Satan virker på høyre hånd og på venstre, foran og bak oss; og likevel sover vi som folk. Gud vil at en røst skal høres som vekker Hans folk til handling.»

«I stedet for å åpne sjelen for å motta lysstråler fra himmelen, har noen arbeidet i motsatt retning. Både gjennom pressen og fra prekestolen er det blitt fremsatt synspunkter angående Bibelens inspirasjon som ikke har Den Hellige Ånds eller Guds ords godkjenning. Det er visst at ingen mann eller gruppe av menn bør våge å fremme teorier om et emne av så stor betydning uten et klart «Så sier Herren» som støtte for dem. Og når mennesker, omgitt av menneskelig skrøpelighet, påvirket i større eller mindre grad av omgivende innflytelser, og med arvelige og tillærte tilbøyeligheter som langt fra gjør dem vise eller himmelsksinnede, tar på seg å stevne Guds ord for retten og å felle dom over hva som er guddommelig og hva som er menneskelig, arbeider de uten Guds råd. Herren vil ikke la et slikt arbeid ha fremgang. Følgen vil bli katastrofal, både for den som er engasjert i det, og for dem som godtar det som et verk fra Gud. Skepsis er blitt vekket i mange sinn ved de teoriene som er blitt fremsatt om inspirasjonens natur. Endelige vesener, med sine trange og kortsynte oppfatninger, mener seg skikket til å kritisere Skriftene og sier: «Dette avsnittet er nødvendig, og det avsnittet er ikke nødvendig, og er ikke inspirert.»»

«Kristus ga ingen slik undervisning med hensyn til Det gamle testaments skrifter, den eneste delen av Bibelen som folket på Hans tid hadde. Hans lære hadde til hensikt å lede deres sinn til Det gamle testamente og å kaste klarere lys over de store temaene som der ble fremstilt. Gjennom tidsaldre hadde Israels folk skilt seg fra Gud, og de hadde mistet de dyrebare

sannhetene av syne som Han hadde betrodde dem. Disse sannhetene var tildekket av overtroiske former og seremonier som skjulte deres sanne betydning. Kristus kom for å fjerne det skrapet som hadde formørket deres glans. Han satte dem, som kostbare edelstener, i en ny innfatning. Han viste at langt fra å forakte gjentakelsen av gamle, velkjente sannheter, kom Han for å la dem fremtre i sin sanne kraft og skjønnhet, en herlighet som aldri var blitt erkjent av menneskene på Hans tid. Som opphavsmannen til disse åpenbarte sannhetene kunne Han åpne deres sanne mening for folket og frigjøre dem fra de mistolkninger og falske teorier som lederne hadde antatt for å passe til sin egen uvigslede tilstand, sin mangel på åndelighet og kjærlighet til Gud. Han la til side det som hadde berøvet disse sannhetene liv og vital kraft, og gav dem tilbake til verden i all deres opprinnelige friskhet og styrke.»

«Hvis vi har Kristi Ånd og er medarbeidere med Ham, er det vår oppgave å føre videre det verk som Han kom for å gjøre. Bibelens sannheter er igjen blitt tilslørt av skikk, tradisjon og falsk lære. Den folkelige teologiens villfarelser har gjort tusener på tusener til skeptikere og vantro. Det finnes feil og selvmotsigelser som mange fordømmer som Bibelens lære, men som i virkeligheten er falske fortolkninger av Skriften, antatt gjennom den pavelige mørketids århundrer. Mengder er blitt ledet til å nære en uriktig forestilling om Gud, likesom jødene, villedet av sin tids villfarelser og tradisjoner, hadde en falsk forestilling om Kristus. «Hadde de kjent den, ville de ikke ha korsfestet herlighetens Herre.» Det er vår oppgave å åpenbare for verden Guds sanne karakter. I stedet for å kritisere Bibelen, la oss søke, ved forskrift og eksempel, å fremstille for verden dens hellige, livgivende sannheter, så vi kan «forkynne Hans dyder, Han som kalte dere ut av mørket og inn i sitt underfulle lys.»»

«De onder som gradvis har sneket seg inn iblant oss, har umerkelig ført enkeltpersoner og menigheter bort fra ærbødighet for Gud og har stengt ute den kraft som Han ønsker å gi dem.

«Mine brødre, la Guds ord stå akkurat slik det er. La ikke menneskelig visdom formaste seg til å svekke kraften i én eneste uttalelse i Skriften. Den høytidelige fordømmelsen i Åpenbaringen burde advare oss mot å innta et slikt standpunkt. I min Mesters navn byr jeg dere: 'Put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.'» Testimonies, bind 5, 707–711.